

jylland tab på de overtagne aktiver i Himmerlandsbanken, samt oplyse, hvorfor den er givet, og hvad garantien konkret skal dække?"

Statsministeren har efterfølgende fremsendt sit talepapir til Erhvervsudvalget. Talepapiret var ganske kort og indeholdt de ønskede oplysninger.

Samrådsspørgsmål K til skatteministeren havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren redegøre for, hvordan det teknisk er muligt efter et pengeinstituts overtagelse af et andet pengeinstitut, at udskille tab og hensættelser til tab mellem det overtagende pengeinstitut og det overtagne pengeinstitut? Skal denne fremgangsmåde benyttes i praksis, og hvem sikrer, at det sker?"

Samrådsspørgsmål L til skatteministeren havde følgende ordlyd:

"Vil ministeren redegøre for, om et skattefradrag på f. eks. 173 mio. kr., som et pengeinstitut har opnået ved overtagelse af en del af et andet pengeinstituts engagementer, er direkte forbundet med tab ved disse konkrete engagementer, og reduceres fradraget i takt med, at tabene ikke aktualiseres, eller kan fradraget anvendes på alle tabsgivende engagementer i den overtagende bank?"

Endvidere fremgår det af udvalgets dagsorden, at der var stillet et yderligere samrådsspørgsmål til skatteministeren, samrådsspørgsmål N. Spørgsmålet vedrørte Sparekassen Nordjyllands ret til at foretage fradrag for hensættelser i 1993 på 173 mio. kr. En del af samrådsspørgsmålet blev den 29. oktober 1993 stillet som spørgsmål til skriftlig besvarelse. Spørgsmålet blev ikke besvaret.

Ole Stavad har til Det Særlige Undersøgelsesudvalg oplyst, at efter hans opfattelse blev samrådsspørgsmålet besvaret på mødet.

Til brug for ministerens besvarelse af de to samrådsspørgsmål, der blev besvaret under samrådet, udarbejdede Told- og Skattestyrelsen et notat dateret 28. oktober 1993, som blev omdelt i Erhvervsudvalget den 29. oktober 1993. Notatet foreligger i flere versioner. Herudover havde Told- og Skattestyrelsen udarbejdet redegørelser til de to samrådsspørgsmål. I notaterne og redegørelserne gøres der opmærksom på, at:

"På samme måde som ved enhver anden virksomhedsoverdragelse erhverver et pengeinstitut (køber) nogle aktiver (f. eks. udlånsporteføljen) og evt. nogle passiver (f. eks. indlånsporteføljen).

Nettoværdien af de overtagne aktiver og passiver kan være positiv eller negativ, alt afhængigt af den enkelte aftale.

Skatteretligt er der i visse tilfælde mulighed for at korrigere fordelingen af overdragelsessummen på de enkelte aktiver. Som følge heraf kan den skattemæssige anskaffelsessum for f. eks. udlånene være større end den regnskabsmæssige anskaffelsessum. En sådan merværdi er dog betinget af, at der mindst er ydet et her-til svarende vederlag."

I redegørelsen – men ikke i det oversendte notat – tilføjes: "Købesummen påvirkes af ikke bogførte forpligtelser såsom overtagelse af personale, risiko for at skulle "rydde op" ved afvikling af dele af virksomheden m.v."

Den 22. oktober 1993 stillede Erhvervsudvalget spm. 16, 17 og 19 til skriftlig besvarelse inden samrådet den 28. oktober 1993. Svarene er dateret 28. oktober 1993. Spørgsmål 17 A havde følgende ordlyd: "Kan det fortsættende pengeinstitut opnå fradrag for beløb/tab, man ikke har betalt?" Af svaret fremgår det, at "Det følger umiddelbart af hovedreglerne i stats-skattelovens §§ 4-6 og kursgevinstlovens § 8, stk. 2, at det ikke er muligt for en køber at få en større skattemæssig anskaffelsessum, end overdragelsessummen betinger. Det er følgelig heller ikke muligt at opnå skattemæssigt fradrag for tab ud over den skattemæssige anskaffelsessum, ligesom det ikke er muligt at få fradrag for tab, der ikke er lidt."

Samrådet med industriministeren handlede om Finanstilsynets rolle i sagen. Der var stillet fire samrådsspørgsmål med følgende ordlyd:

"G. Af det nævnte materiale fremgår det indledningsvis, at Sparekassen Nordjylland fik besked på at fremlægge Sparekassens krav for at indgå i forhandlingerne. Blev andre end Sparekassen spurgt om dette?"

H. Af det nævnte materiale fremgår det, at Finanstilsynet anmodede Sparekassen Nordjylland om at stille medarbejdere til rådighed for en nærmere vurdering af den økonomiske situation? Er det normal praksis, at Finanstilsynet udpeger et pengeinstitut til at udføre